

Η ΠΑΛΙΑ ΑΘΗΝΑ ΣΑΒΑΖΗ

Ραδιοφωνική έκπομπή δια-
τήν 26 Απριλίου 1970
και ώρα : 22.30- 23.00

Τήν έκπομπήν παρουσιάζουν ο ΚΩΣΤΑΣ ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ και ο ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ. Τραγουδά η ΚΑΒΙΩ Δ Ε Ν Α Ρ Δ Ο Υ.

63ον

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Χριστός 'Ανέστη Γιάγνο μου...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Χριστός 'Ανέστη Δημήτρη.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Κάθε λαμπρή, Γιάγνο μου, θυμάμαι τούς στίχους ενός παλαιού εύθυμογράφου.

Χριστός 'Ανέστη φίλοι μου, χριστός 'Ανέστη πρώτα
χαρά και αγαλλίασις, παντού και γενική
χριστός 'Ανέστη μέ άρνιά κι' αβγά και βαρελότα
τό Πάσχα, πάλιν έπεσε κι' έφέτος Κυριακή !

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Μου άρέσει που θαυμάζει κι' εξίσταται ο παλαιός εύθυμογράφος για τό γεγονός αυτό : τό Πάσχα πάλι έπεσεν έφέτος Κυριακή. Εί τι ήθελε νά είναι ή ημέρα του Πάσχα; Πέμπτη ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Θα έν καταλαβαίνεις ότι αυτό είναι τό χλοσμορ του παλαιού εύθυμογράφου ; χλοσμορ άφελές βέβαια της πρό πενήντα χρόνων έποχής, διότι οι στίχοι αυτοί είναι δημοσιευμένοι στα 1920. Μάλιστα, έχουνε και συνέχεια και αν βέν βαρυέσαι, τήν διαβάσεις.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ "Ας τήν διαβάσωμε λοιπόν σαν ντοκουμέντο μιας έποχής.

Νοιώθεις πώς κάτι έντακτον τριγύρω σου συμβαίνει
σε κάθε αύλή έστήθηκε και μία ψησταριά
στριφογυρίζει ο άμνος, ή κνίσσα του άνεβαίνει
και ποσ και ποσ άκούγεται και μία κουμπουριά.
Γιατί στό γλέντι του ο Ρωμιός, θέλει και λίγο κρότο
και ρίχνει και μία κουμπουριά και καποιο βαρελότο !

- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Ήτανε άπίθανη αύτή ή κατάσταση τήν ήμέρα του πάσχα, στά παλαιότερα χρόνια. 'Από τό σάββατο τήν νύχτα άρχιζεν ή μάχη.
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Ποιά μάχη ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τά μπάμ και τά μπούμ ! Μάχη σωστή ... και πολλές φορές μάχη μέ τραυματίες. Τήν ώρα τής 'Αναστάσεως έδίδετο τό σύνθημα. Μέ τήν πρώτη καμπάνα, μέ τό προ ύτο " Χριστός 'Ανέστη έν νεκρών... " άρχιζε νά σείεται ό τόπος. Μπάμ και μπούμ τά βαρελότα, μπούμ και μπέμ οι πιστολιές και ρουκέττες και κάτι φίσ-φίς...
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Τά φίσ-φίς πάλι τί ήτανε ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Κάτι παράξενα πυροτεχνηματάκια, άκίνδυνα πραγματικά, πού ανάβανε και στριφογυρίζανε στό χῶμα, κάνοντας μικρούς κρότους : φίσ-φίς, φίς-φίς, φίς-φίς...
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ "Ήτανε άκίνδυνα όμως.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Ακίνδυνα για τους άνθρώπους, μά έπικίνδυνα για τά φουστάνια των γυναικών. Σκέφου Γιαγίνο ότι τότε τά φουστάνια φτάνανε έως τό χῶμα κι'ένα τέτοιο φίς-φίς, τήν έκανε τήν ζημία του κάιγοντας τόν ποδόγυρο ενός φουστανιοῦ.
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Κάποτε πού μιλούσαμε για τό παλιό άθηναϊνό Πάσχα, μου είχες αναφέρει κι'άλλο ένα τρομαντικό μέσον έορτασμοῦ : Τά χαλκούνια. Τά θυμάσαι τά χαλκούνια ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Και ποιός παλιός δέν θυμάται τά χαλκούνια Γιαγίνο ; "Έχω τήν γνώμη ότι τό παλιό άθηναϊνό χαλκοῦνι, ήτανε ό ~~παλιός~~ πρόγονος τής σημερινής άτομικης βόμβας. Τήν διάσπασι του άτομου, οι άθηναίοι τήν είχανε έπινοήσει μέ τά χαλκούνια.
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Μά τί ήτανε επί τέλους αύτά τά χαλκούνια ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Κάτι βαρελότα πολύ μεγαλύτερα στό μέγεθος και πολύ πιο καταστρεπτικά. Μπορούσαν νά σκοτώσουν και άνθρωπο. "Άσε πού ή έκρηξι τους ήτανε έκκωφαντική. 'Ορίστα, διάβασε έδώ από μία έφημερίδα του 1880, τήν διαμαρτυρία ενός δημοσιογράφου.

- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Ο θανάσης κι'ή 'ελπίδα
πᾶν γιὰ Πάσχα στήν καλιίδα
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ 'Ο Δημήτρης μέ τήν Λουλα
πᾶνε στήν Πετρομαγούλα,
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Η ἀνεφιά μας ή 'Αλίκη
θά 'ναι στήν Θεσσαλονίκη
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ 'Η κουμπάρα μου ή Κοκώ,
φήνει ἄρνι στόν Δομοκό
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ καί ὁ γυιός μου ὁ 'Ηλίας
πάει στόν Πύργο τῆς 'Ηλείας
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Βῆναι μέλλον ἠηδία
πού ὄλοι φεύγουν ἔτσι κι' ἔτσι
κι' ἔνας πάει στήν 'Ιρλανδία
γιὰ νά θήσῃ κοινορέτσι...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Άλλος φεύγει καί τραβάει
γιὰ τό Πάσχα στήν Βομβάη
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ "Άλλος πάει στό Παρίσι
κι' ἄλλος στό Ποντικονῆσι
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Όλοι στήν Λαμπρή μας κόντρα
πᾶν στήν Βιέννη καί στήν Λόντρα
κι' ὁ καθένας μέ κομπίνα
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Κές καί ή Λαμπρή 'ναι μία
σοβαρή ἐπιδημία
κι' ἔρημώνει τήν 'Αθήνα... Γέλια καί οἱ δύο)
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Όμως Γιάγιο φίλε μου, τό ρίξαμε στήν πολυλογία καί δέν
εἴπαμε οὔτε ἓνα τραγοῦδι ἕως τώρα.
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Καί προτείνω νά θυμηθοῦμε ἓνα παλιό τσιγγάνικο τραγοῦδι
πού εἶχε μεγάλη ἐπιτυχία στήν 'Αθήνα. "Αν ποτέ κοιμηθῆς...
- ΚΛΕΙΩ ΔΕΝΑΡΔΟΥ (μέ συνοδεία πιάνου)
"Αν ποτέ κοιμηθῆς - καί γλυκά ὄνειρευτῆς
πῶς γιὰ σένα πονῶ - καί γιὰ σένα θρηνῶ
τότε τότε ξανθιά - στήν ψυχή μου βαθειά
σάν εἰκόνα γλυκειά - διαρκῶς θά περνᾷς .
- Μά ή καρδιά σου γιὰ μένα δέν πάλλει
οὔτε κᾶν μέ κοιτᾷς σάν περνᾷς
γέρνεις τώρα σέ ξένη ἀγκάλη
καί τά πρώτα φιλιὰ μας ξεχνᾷς.

Τά παληά μας φιλιά - τήν κρυφή μας φωληά
 όέν τήν άποζητιάς - καί άλλου θά πετάς
 θά περάση κι' αυτό - σάν τής μοίρας γραφτό
 κι' ούτε πιά θά νοιστώ - για όποιον άλλον κοιτάς.

Μ' άν έσύ πέσης σ' άλλη άγιάλη
 καί όέν θά 'βρης φιλιέ πιά άγνό
 μιάν άγάπη κι' έγώ θά 'βρω άλλη
 τά παληά μας κι' έγώ νά ξεχνώ !

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Δέγαμε λοιπόν πριν από λίγο, ότι σήμερα ή λαμπρή είναι έορτή-
 σις τής 'Αθήνας καί διάλυσις τής οίκογενείας. "Αλλοτε όμως
 ήτανε έορτή οίκογενειακή καί κυρίως συγκεντρωτική.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Είπες Γιάνιο τήν σωστή λέξι : Κυρίως έορτή συγκεντρωτική.
 'Αντί νά διαλυθθ μιá οίκογένεια καί άλλου νά πάη ό ένας κι' άλλ-
 λου ό άλλος, οί φαμίλλιες στήν παληά 'Αθήνα φροντίζανε νά
 μαζεύωνται δυό-δυό, τρεις-τρεις για νά κάνουν Πέσχα όλες
 μαζί. Φυσικά αυτό γινότανε στά σπίτια πού διέθεταν αύλές καί
 περιβολάκια.

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Τό καταλαβαίνω αυτό. 'Η συνεννόησις θά γινότανε αρκετές μέρες
 νωρίτερα.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Βέβαια. "Ελεγε μιá νοικοκυρά σέ μιάν άλλη, συγγενή τής : Με-
 θαύριο τήν λαμπρή, όέν φέρνετε τό άρνίσις νά τό φήσετε στόν
 μπαζέ μας ; "Εχομε άρκετό χώρο... θά φέρη καί ή κουνιάδα μου
 ή φαιναρέτη τό δικό της άρνί, νά τό κάψωμε...

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Μαζευόντουσαν λοιπόν δυό τρεις οίκογένειες μέ τά παιδιά καί
 τίς σοθβλες τους καί ήρχιζε ή προετοιμασία τής θράνας για νά
 στηθοϋν οί σοθβλες...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Φυσικά έτοιμαζότανε καί τό άπαραίτητο πηρουνοιάλαμο.

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Πώς τό είπες ; Πηρουνοιάλαμο ; Τί ήτανε αυτό ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Ενα μακρύ καλάμι έως ενάμισυ μέτρο, στήν άκρη του όποίου
 δένανε μέ σύρμα ένα πηροϋνι καί μέ τό πηροϋνι τρυπούσανε μι-
 σό λεμόνι... Κατάλαβες γιατί ;

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Αύτά δέ ἔλειπε νά μὴν καταλάβω. Τὴν ὥρα πού ἐστριφογύριζε τὸ ἄρνι στὴν σουβλα, ὁ ἐντεταλμένος μὲ τὸ πηρουνοκάλαμο πασάλειβε τὸ ἄρνι μὲ λεμόνι γιὰ νὰ ροδοκοκκινίση περισσότερο χωρὶς νά καῆ.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Καί μετὰ τὸν πηρουνοκάλαμο ἐρχότανε ὁ καλαμοτσιμπης...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Ὁ καλαμοτσιμπης πάλι τί ἦτανε ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ἄλλη εἰδικιότης. Κι' αὐτός εἶχε δέσει σ' ἓνα καλάμι ἓνα πηροῦνι ἀλλὰ χωρὶς λεμόνι.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Καί τί ἔκανε ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ὁ καλαμοτσιμπης ; Ὅτι λέει καί ἡ λέξις. Ὁπλισμένος μὲ τὸ ἔνοπλο πηρουνοφόρο καλάμι του, μόλις ἔβλεπε καμμιά πέτσα τοῦ ἄρνιοῦ ροδοκοκκινισμένη... φράση χράπ... τὴν ἀποσποῦσε καί τὴν κατεβρόχθιζε...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Πρὲ τὸν πονηρό ! Φαντάζομαι ὅτι οἱ ἄλλοι θὰ ἐπαναστατοῦσαν.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Πολύ φυσικό. Φωνές, διαμαρτυρίες... χαλοῦσε ὁ κόσμος, πάντα ὅμως μέσα σ' ἓνα πλαίσιο γέλιου, εὐθυμίας καί τραγουδιοῦ. Στὸ ἀναμεταξύ, τσουγκρίζανε αὐγά, πίνανε κρασί, δοκιμάζανε τὰ πασχαλινὰ κουλουράκια τῆς νοικοκυρᾶς τοῦ σπιτιοῦ καί τραγουδοῦσανε συνεχῶς.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Τί τραγουδοῦσανε ἔραγε ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Εὐθυμα τραγούδια, ὅχι ὅμως πασχαλιὰκια, δὲ ὅτι πασχαλινὰ τραγούδια δέν ὑπῆρχαν. Θυμᾶμαι μιὰ ἐποχή, γύρω στὰ 1917 ἔδω καί πενήντα πέντε χρόνια πού ἦτανε τῆς μόδας ἓνα εἰρωνικό εὐθυμο τραγουδάκι γιὰ τοὺς φιφτυ-τοῦ... Χαλοῦσε τὸν κόσμο αὐτὸ τὸ τραγούδι πού ἐσατύριζε τοὺς κομφεσομένους τῆς ἐποχῆς. Εἶμαι βέβαιος ὅτι ἡ φίλη μας ἡ Κλειώ πού ξέρει τόσο καί τόσα τραγούδια θὰ τὸ ξέρη καί αὐτὸ.

ΚΛΕΙΩ ΔΕΝΑΡΔΟΥ (μὲ συνοδεία πιάνου) Δέστε μας - εἴμαστε οἱ φίφτυ τοῦ Τζέντλεμεν - φιγουρίνας τοῦ συρμοῦ μᾶς θαυμάζουν - μᾶς ζηλεύουν

Είμαστε σί φίφτυ-του
 θάληρο κηφισιά μας ζηλευτή
 χόρτασε όμορφα ζωή χρυση
 γιές όλ ράϊτ, του μάϊ ντήαρ
 είμαστε για τό Παρί.

Κάθε κομψός μέ πνεσμα - πού 'χει γαλάζιο αίμα
 κι 'χει άφρ'το δέρμα - γίνεται δεκτός παντοϋ
 σαν φίφτυ του

"ου γιές, νά 'χης καμάρι
 όλ ράϊτ και σίη ποδάρι
 ή ούέλ του σίη τήν χάρι
 γίνεται δεκτός παντοϋ - σαν φίφτυ του !

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Δέν νομίζεις ότι πρέπει νά εξηγήσωμε στους νεωτέρους από
 τους άκροατάς μας τί έσήμαινε αύτή ή λέξις : φίφτυ του ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Θαντάζομαι ότι οί περισσότεροι θά τό ξέρουν. φίφτυ του στά έγ-
 γλέζικα σημαίνει : πενήντα δύο. Είχε γίνει στο Λονδίνον γύρω
 στά 1910, ένας σύλλογος κομφευσμένων λονδρέζων, ένας σύλλογος
 κλειστός, μέ περιορισμένο αριθμό μελών, πού ήτανε άκριβώς
 πενήντα δύο.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Τί σκοπούς είχε ό έγγλέζικος σύλλογος δέν τό ξέρομε, ξέρομε
 όμως ότι στην 'Αθήνα έμιμήθησαν αυτόν τον σύλλογο του Λονδί-
 νου και οί άθηναίοι κομφευσόμενοι ίδρυσαν ένα ελληνικό σωμα-
 τετο μ' πενήντα δύο μέλη. Έτσι άπ'κτησε και ή 'Αθήνα τους
 κομφευσόμενους της φίφτυ του.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Θυσιανά, ή λέξις φίφτυ του στην 'Ελλάδα γλήγορα έχασε τήν ση-
 μασία της, τήν πραγματική της σημασία δηλαδή και έγινε έξευτλά-
 λιστική επίκλησις : "Αντε ρέ φίφτυ του !... Καί είναι γνωστό
 ότι κάποιος άθηναίος όταν είδε ένα φίλο του νά γυαλίη τά πα-
 πούτσια του σ'ένα λουστράκι της 'Ομονοίας, του φώναζε :
 Κάθε μέρα γυαλίζεις τά παπούτσια σου ; Τί έγινες ; φίφτυτους ;

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Πρίν ασχοληθοϋμε μέ τήν παρένθεσι των φίφτυ του, μιλούσαμε
 για τό Πάσχα, τό παλαιό άθηναϊκό Πάσχα Δημήτρη.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ναί και λέγαμε ότι στά περισσότερα σπίτια, όπου υπήρχε άύλή
 ή κηπος, τό λαμπριάτικο άρνί και τό σχετικό κοκορέτσι, φηνό-

τανε στην σουβλα, σε μία οικογενειακή ατμόσφαιρα, σε οικογενειακή πανθαισία... Όμως υπήρχαν και πολλά σπύτια που δεν διέθεταν τέτοιο υπαίθριο χώρο.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Αύτοι βέβαια στέλνανε τ' άρνιά τους σε ταφιά στον φούρνο της γειτονιάς. Και φαντάζομαι τί θα γινότανε. Δεν θα ήτανε λίγος οί άθηναϊκές οικογένειες που τρώγανε για μεσημέρι κατά τίς τέσσερις τό άπόγευμα, γιατί ένας φούρνος δεν μπορούσε νε έξυπηρετήση τόση πελατεία.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τό γεγονός είναι ότι όταν ο άρχηγός της οικογενείας πήγαινε στον φούρνο να πάρη τό ταφί του με τό άρνί και τίς πατάτες και τό μετέφερε πανηγυρικώς στον δρόμο, βγαίνανε οί γειτόνισσες στά παράθυρα και τόν εύχόντουσαν : ~~καλοφάγω~~ Χριστός άνέστη κυρία Πανωλάκη...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ ~~Εύχαριστώ κυρία Πανωλάκη~~ 'Αληθώς 'Ανέστη κυρία Πηνελόπη μου.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Χρόνια πολλά και του χρόνου κυρία Πανωλάκη.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Σπολλά 'τη κυρία Πηνελόπη.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Και καλοφάγωτο τό άρνίσας...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ 'Επίσης κυρία Πηνελόπη μου, επίσης.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Σάς τό φησε καλά ο φούρνος ; Στόν κύρ' θωμá δεν πήγατε ;

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ "Οχι κυρία Πηνελόπη, τό πήγα στον φούρνο του φίλιππα.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ψένει καλά ο φίλιππας ; Ψιάς και κλέβει πατάτες ;

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Μπορεί να μην ξαφρίση καμμιά δυό πατατ ύλες ; Τό φτιάνει όμως λουκουμι.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Χαλάλι του τότε. "Αντε με' από χρόνου και καλοφάγωτο να 'ναι

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Εύχαριστώ επίσης κυρία Πηνελόπη μου...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Και τό ταφί προσεκομίζετο μεγαλοπρεπώς μέσα στις ζητωκραυγές της οικογενείας : Τό άρνί - τό άρνί - τό ψητό μας τό άρνί... 'Ο οικογενειακός ένθουσιασμός ήτανε άπερίγραπτος.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Λέγαμε πριν από λίγο ότι πασχαλινά άθηναϊκά τραγούδια δεν υπήρχαν... Λογοτεχνία όμως πασχαλινή θα υπήρχε.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

Πασχαλινή λογοτεχνία ; και με τό παραπάνω. Γεμάτες είν-
 ναι οι σελίδες τῶν πασχλινῶν περιοδικῶν και ἔφημερίδων
 ἀπὸ ἐπίκαιρη λαμπριάτικη ὕλη, στίχους και χιοθμορ. ~~ἄλλοι~~
 ὄριστε ἐδῶ : Διάβασε γιὰ νὰ ἴδῃς στίχους τοῦ δημοσιογρά-
 φου Κλεάνθου Τριανταφύλλου, δημοσιευεμένους στὸ περιοδικό
 του " Ραμπανῆς " στὰ 1881 ἐδῶ κι' ἐνενηντα χρόνια.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ

Γιὰ νὰ δοῦμε... (Διαβάζει)

Χριστός Ἄνέστη ! Ἡ ζωὴ τὰ λόγια αὐτὰ σαρκώνει.
 Χριστός Ἄνέστη ! Ἄνοιξις τὴν φύσι ξανανειώνει
 Χριστός Ἄνέστη ! Ἡ ζωὴ τὸν θάνατο πεθαίνει
 κι' ὄλοῦθε χώνεται φιλή πού τὴν ζωὴ ~~αὐτοῦ~~ πληθαί-
 νει.
 Χριστός Ἄνέστη ! Σὴ ἔρα φιλιοῦνται ἐχθροὶ και φίλοι
 Ἐς κελαθήση τὸ φιλή και στοῦ φτωχοῦ τὰ χεῖλη
 ὅλα φιλιοῦνται γύρω μας ὅπως καθέννας ξέρει
 φιλεῖ τ' ἀγέρι ἢ θάλασσα, τὴν θάλασσα τὸ ἀγέρι.
 Φιλιοῦνται ὅλα γύρω μας κι' ἡ ἄνοιξη δροσάτη
 ἀπὸ φιλιὰ τρελαίνεται κι' ἐδῶ κι' ἐκεῖ τρεχάτη
 φιλεῖ τ' πλατάνια και συκιές, μουριές και κυπαρίσσια
 μπρὸς τὸ φιλή τῆς Ἄν. Ἰησ, εἶναι ὅλα, ὅλα ἴσια !

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

Αὐτοὶ εἶναι οἱ ~~αὐτοὶ~~ λυρικοί, νὰ ποῦμε, στίχοι τῆς ἐποχῆς.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ

Ἐπάρχουν και σατυρικοὶ ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

Ἐπάρχουν στίχοι εἴθυμοι πού τοὺς διακρίνει ἀρκετό χιοθμορ.
 Ὁ στιχουργός εἶναι ἀνώνυμος γιατί ὑπογράφει με τό ψευδώνυμο
 κάποιος. Ἐποπτεύω πὸς θὰ εἶναι ὁ Τίμος Μωραϊτίνης.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ

Γιὰ νὰ δοῦμε... (Διαβάζει)

Ἐσύ τό πῆρες σύστημα
 κι' ὄλο με βασανίζεις
 και σάν ἀρνὶ λαμπριάτικο
 με λόγια με σουβλίζεις

Με σκάζεις με τὰ νάζια σου γιατί σ' ἀρέσει ἔτσι
 και τὴν φτωχὴ μου τὴν καρδιά τὴν κάνεις κοινορέτσι.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

" Ἄσε λοιπόν τὰ πείσματα και τὰ πολλὰ γινάτια σου
 εἶναι ἀναμένα κάρβουνα, μικρὴ μου, τὰ δύο μάτια σου
 κι' ὁ ἀῆρωτάς σου ψησταριά, τό ξέρω, τί νὰ γίνῃ
 φταίω ἐγώ π πού μόνος μου γυρεύω νὰ με ψήνῃ... "

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ

Τήν ώρα πού μαλλώσαμε, ἐπάνω στὸν καυγῆ μας οἱ δύο καρδιές μας ἦτανε τὰ κόμμινα τ' αὐγά μας· κι' ἄφοθ λοιπὸν τῆ γκρίνια μας ἦταν νά συζητήσωμε δέν ξέρω πῶς ενοιώσαμε ὅτι δά τὰ τσουγκρίσωμε...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

Κι' οἱ δύο καρδιές μας, δύο αὐγά, τσουγκρίστηκαν με μίσος καί ὅπως τὸ περίμενε κακὴ μου μοῖρα ἴσως, ἀπὸ ἓνα τέτοιο τσουγκρισμα μὲ τόσα πιά γινάτια μόνο ἡ δική μου ἢ καρδιά, ἐγίνηκε κομμάτια!

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ

Βέβαια, πρόχειροι οἱ στίχοι μὰ μαρτυροῦν τὴν ἀφέλεια καί τὸ αἰσθημα σέ παλαιότερες ἐποχές. Καί στὰ τραγουδία ἀκόμη, οἱ στίχοι δέν εἶναι καλύτεροι. Νά θυμηθοῦμε ἓνα τραγουδί παληό, παρμ'νο στὴν τύχη: 'Ἡ Παλόμα. Τὸ θυμῆσαι βέβαια. 'Ιταλιὸ τραγουδί ἦτανε μεγάλης ἐπιτυχίας καί μεταφράστηκε καί στὴν Ἑλλάδα. "Ἄς τὸ ἀκούσωμε:

ΚΛΕΙΩ ΔΕΝΑΡΔΟΥ

(Μέ συνοδεία πιάνου)

Μακρυά, σάν θά φύγω μάννα στὴν ξενητεία
Γιὰ μένανε παρακάλα τὴν Παναγιὰ
Κερί ν' ἀνάψης νά 'ρθω μὲ τὸ καλό
'Ἐσένα καί τὴ Μαριώ μου νά 'ρθω νά ξαναί

Κι' ἂν τύχη καί πεθάνω ἐγὼ στὰ ξένα
περιστεράκι δά σου τὸ πῆ ἔσένα
ἄνοιξ' τὸ παραθύρι κι' ἐσύ καλή μου
ἴσως τὸ περιστέρι νά 'ναι ἡ ψυχὴ μου.

Ἦν κλαῖς γλυκειά Μαριώ, γλήγορα θά ξανάρθω
στὴν θεριμὴ ἀγκαλιὰ σου νά πέσω
μὴ κλαῖς γλυκειά Μαριώ.
~~Ἦν κλαῖς γλυκειά Μαριώ, γλήγορα θά ξανάρθω~~
Ἦν κλαῖς γλυκειά Μαριώ, γλήγορα θά ξανάρθω
στὴν θεριμὴ ἀγκαλιὰ σου νά πέσω
μὴ κλαῖς γλυκειά Μαριώ.
Ἦν κλαῖς γλυκειά Μαριώ, γλήγορα θά ξανάρθω
στὴν θεριμὴ ἀγκαλιὰ σου νά πέσω
μὴ κλαῖς γλυκειά Μαριώ.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

Μιὰ καί βρισκόμαστε Γιάννη σέ πασχαλινὴ ἐποχὴ, θ' ἔξιζε νά θυμηθοῦμε καί τὸ γλέντι τῆς Ἀναστάσεως στὰ παληά χρόνια.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ

Θαντ' ἔσομαι ὅτι δέν θά διέφερε πολὺ ἡ Ἀνάστασις τοῦ Μεγάλου Σαββάτου τότε, ἀπὸ τὴν σύγχρονη Ἀνάστασις.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

Δέν διέφερε πολὺ παρά μονάχα στὸ γεγονός ὅτι τὰ ἦθε πού ἦτανε τότε πιδὸ ἀβστηρά, βρῖσχανε εὐκαιρία τὰ μεσάνυχτα τοῦ Μεγάλου Σαββάτου νά νοιώσουν κάποια χαλάρωσι.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ

Χαλάρωσι; Δηλαδή; Τί θέλεις νά πῆς;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Δέν καταλαβαίνεις ; "Όσοι νεαροί ήτανε έρωτευμενοι, φροντίσανε νά πινε στην 'Ανάστασι, στην έκκλησία που θά πήγαινε ή αγαπημένη, μήπως μπορέσουν νά έπωφεληθούν της γενικής χαρής και του ένθουσιασμού νά δώσουνε κανένα άρπαχτό φιλή στην κόρη των όνειρων τους.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Αυτό φαντάζομαι νά γίνεται έκδημη και σήμερα.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Ασφαλώς θά γίνεται, μά τότε γινότανε πολύ περισσότερο. Γι' αυτό είχε θεσπισθεί ή άναστάσιμη νηοπομπή, όπως την έλεγε ο Σουρής.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Νηοπομπή ; Δηλαδή ; "Α, καταλαβαίνω... ο μπαμπάς και ή μαμά πηγαίνανε στην 'Ανάστασι, έχοντας στη μέση την κόρη τους ώστε νά μήν την κοντοζυγώση κανένας άνεπιθύμητος.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Μάλιστα. Γι' αυτό γράφει ο Σουρής :

"Ήσουνα πόθος μου κ ρυφός

μα όταν είπε ο παπᾶς : Δεστέ λάβετε φῶς
μέ τρόπο σ' έπλησίασα και μέ κρουφήν -ελπίδα
μά ήσουν πλάϊ στον μπαμπά και φῶς έγώ δέν
είδα...

οί άλλοι άναστήσανε και δίνανε φιλιά
οί πιο πολλοί στά μάγουλα και μερικοί στό στόμ
και μόνο έγώ απόμεινα χωρίς νά πῶ μιλιά
κι' ένῶ άλλοι έχουνε λαμπρή, έγώ νηστεύω άκιδμα.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Πολύ χαριτωμένος είναι ο Σουρής. Όμως τά παληά άθηναϊνά ήδη δέν φαίνονται και τόσο άυστηρά έν κρίνη κανείς από ένα παλαιότατο τραγουδάκι που θά μας τό θυμίση τώρα ή Κλειώ. Είς την 'Αθήνα λέει, μία φορά λέει... Τό ξέρεις βέβαια.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Ασφαλώς τό ξέρω μά θά τό ήκουγα πολύ εύχαρίστως πάλι.

ΚΛΕΙΩ ΔΕΝΑΡΔΟΥ (Μέ συνοδεία πιάνου) Είς την 'Αθήνα λέει, μία φορά λέει
ήτανε κάποιο λέει - δουλικό λέει...
Κ.τ.λ. Κ.τ.λ.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Γιάγνο μου ή ώρα μας πέρασε και πρέπει νά διακόψωμε ...
ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ 'Αφού πρώτα εύχηθώμε σ' όλους τους άπροσπάς : Καλό Πάσχα...
ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Καλό Πάσχα.